

CZY WIESZ, ŻE?

Data publikacji 15.01.2021

Czy wiesz, że wiele zachowań nagannych społecznie uregulowano w Kodeksie wykroczeń? Cześć III.

W ramach Projektu „Czy wiesz, że?”, często Państwo zadajcie pytania o kwestie odpowiedzialności za tzw. drobne czyny, mniej dolegliwie społecznie. Czy są one jednak mniej dokuczliwe w naszym codziennym życiu?

W dniu dzisiejszym kontynuujemy dla Państwa cykl informacji na temat funkcjonowania w polskim systemie prawnym, Kodeksu wykroczeń. W kolejnych edycjach będziemy dalej zgłębiać ten przepis prawa, który jest bardzo często stosowany w działaniach Policji.

Przypominamy: „Nieznajomość prawa szkodzi”. Nawet jeżeli osoba nie wiedziała, że dane zachowanie może skończyć się odpowiedzialnością za popełnienie wykroczenia, to może ją spotkać odpowiedzialność. Ważne jednak, by czyn był zabroniony przez prawo oraz by był uznany za społecznie szkodliwy. Obie te przesłanki muszą być spełnione łącznie.

Zasady odpowiedzialności za wykroczenia:

Jeżeli czyn wyczerpuje znamiona wykroczeń określonych w dwóch lub więcej przepisach ustawy, stosuje się przepis przewidujący najsurowszą karę, co nie stoi na przeszkodzie orzeczeniu środków karnych na podstawie innych naruszonych przepisów.

Komentarz: Jeżeli osoba swoim zachowaniem naruszy dwa różne przepisy, wówczas Sąd nie będzie sumował kar, lecz podejmując decyzję (wydając orzeczenie), sięgnie po ten przepis, który przewiduje najsurowszą sankcję.

Usiłowanie popełnienia wykroczenia:

Za usiłowanie popełnienia wykroczenia odpowie osoba, która w zamiarze jego popełnienia swoim zachowaniem bezpośrednio zmierza do jego dokonania. Ważne jest, aby w konsekwencji dokonanie czynu **NIE** nastąpiło.

Przykład: Osoba przebywająca w sklepie zamierzała ukraść w celu odsprzedaży przecenioną wiertarkę wartości sklepowej 239 złotych. W dyskretny sposób wyjęła wiertarkę z opakowania i schowała ją pod kurtkę. Będąc przy wyjściu ze sklepu, jeszcze przed stanowiskami kasowymi widząc pracownika ochrony, osoba postanowiła zrezygnować z kradzieży i równie dyskretnie odłożyła wiertarkę. Do kradzieży zatem nie doszło. Wiertarka pozostała w sklepie. Jeżeli osoba została ujęta przez ochronę już za stoiskami kasowymi, choć jeszcze w budynku sklepu oznaczałoby to, że wykroczenie zostało popełnione. Etap usiłowania przeszedłby w fazę dokonania.

Uwaga: Warto zatem nawet w tzw. ostatniej chwili porzucić swój zamiar zaboru, by zarówno nie łamać zasad współżycia społecznego, jak też w uszczuplać dochodów innych osób, czy podmiotów. Jest to bowiem zachowanie karalne i zwyczajnie- nieuczciwe.

Ważne: Odpowiedzialność za usiłowanie zachodzi, gdy ustawa tak stanowi. Zatem w Kodeksie musi to określać konkretny przepis. Tak jest na przykład w sytuacji kradzieży (jako wykroczenia).

Przykład: Jeżeli osoba krzykiem, hałasem, alarmem lub innym wybrykiem będzie próbowała celowo zakłócać spokój, porządek publiczny, spoczynek nocny albo wywoływać zgorszenie w miejscu publicznym, ale w efekcie celu nie osiągnie z uwagi np. na kompletnie opustoszały park miejski i brak osób, którym zakłócony byłyby spoczynek nocny

lub mogące poczuć się zgorżone, osoba dokonująca takiego zachowania nie odpowie za usiłowanie popełnienia wykroczenia. Ważne jest to, aby faktycznie nawet jedna osoba nie odczuła np. zakłócenia spoczynku nocnego ze strony takiej osoby. Jest to zatem tzw. wykroczenie skutkowe.

Czytaj więcej na stronie KSP w artykule [Krzyki, hałasy, alarmy, głośna muzyka ... czyli o wykroczeniu z art. 51 kodeksu wykroczeń](#) ►

[Link do treści Kodeksu wykroczeń](#) ►

O projekcie informacyjno-edukacyjnym ["Czy wiesz, że?"](#)

Zachęcamy do nadsyłania własnych pytań z obszaru działań Policji do lidera Projektu - młodszego inspektora Krzysztofa Łaskiewicza, Pełnomocnika Komendanta Głównego Policji ds. Ochrony Praw Człowieka na adres: krzysztof.laskiewicz@policja.gov.pl